

גליון 747
ד' אייר תשפ"ה
ערב שבת קודש
תזריע מצורע

שׁוֹנָה הַלְכוֹת

גליון חודשי

יו"ל ע"י מכון הלכה חב"ד (ע"ר)

MACHON-HALACHA.CO.IL

2 **תחנון במנחה אחר הברית**
הלכה בפרשה

4 **מצוות צדקה בגאולה**
שורת גאולה ומשיח

6 **הגיף שנתקע**
צדק ומשפט

9 **אמירת בואי בשלום**
מנהגים ומקורותיהם

אייר / תשפ"ה

אשר כו"כ יהודים יתדברו ביניהם לפעול בהפצת המעיינות חוצה... אזי ימשיכו בעולם פנימיות התורה, יחד עם רשב"י, בעל הזהר, וכן כל הנשיאים שלאחריו, ובפרט הנשיא של הדור האחרון, ובמילא ימשיכו בעולם את הגאולה השלימה והאמיתית, בביאת משיח צדקנו, למטה מעשרה טפחים, ובעגלא דידן. (משיחת ליג בעומר התשי"א)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הלכה בפרשה

האם אומרים תחנון במנחה שאחר הברית?

בשנים עברו נהגו לערוך את הברית בבית הכנסת מיד לאחר תפילת שחרית. תפילת המנחה אם כן התקיימה לאחר שכבר הסתיימה הסעודה והשמחה. לכן לגבי שחרית היה ברור שאין אומרים תחנון בבית הכנסת בו התקיים הברית. השאלה עלתה לגבי מנחה, האם אפשר לומר שבמקום בו התינוק נמצא - סעודת הברית - השמחה ממשיכה מהברית עד הערב, ואז אין לומר תחנון אף במנחה שאחר הברית מילה¹, או שהיא מסתיימת מיד לאחר הברית, ואזי אומרים תחנון במנחה.

בעניין זה ישנה מחלוקת בין השו"ע לנושאי כליו, ואדמו"ר הזקן מביא בשולחנו את שתי השיטות ואינו מכריע ביניהן. ה'אליה רבה' כתב בדרך מיצוע שאם מתפללים מנחה עד סוף הסעודה לא יאמרו תחנון, אבל אם כבר בירכו בהמ"ז יאמרו תחנון. והסכימו עמו כמה מגדולי האחרונים². אולם, בקצות השולחן וכן בכף החיים הכריעו להקל ולא לומר תחנון כשהתינוק נמצא והשמחה ממשיכה כנ"ל.

בעלי הברית

עניין נוסף הוא בעלי הברית שהם אבי הבן המוהל והסנדק. האחרונים כתבו שבמקום שבעלי הברית מתפללים לפני הברית אין אומרים תחנון, אבל לאחר הברית יאמר הקהל תחנון. ובעלי הברית עצמם לא יאמרו תחנון כל היום כיוון שיום זה הוא יום טוב שלהם. וכן פסק אדה"ז בשולחנו.

1. כמו שנהגו בכמה עיירות: בריסק, קראקא, ובתקופה מאוחרת יותר גם בעיה"ק ירושלים.

2. דרך החיים וקצשו"ע, והובא להלכה במ"ב. אבל הפרמ"ג כתב שאינו יודע חילוק זה.

וביום השמיני ימול בשאר עֲרְלָתוֹ

פרשת תזריע
ויקרא יב, ג

יוצא לאור ע"י מכון הלכה חב"ד (ע"ר)

כתיבה: הרב אלירן שמר,

הרב ישראל יהודה.

עריכה: הרב יצחק איתן מזרחי.

ניהול: הרב שניאור גורפינקל,

הרב זלמן ברנשטיין.

עיצוב ועימוד: מאיר קולטון.

לתגובות: Publish@smslarav.co.il

© כל הזכויות שמורות למכון הלכה חב"ד

מוקדי ההלכה

סמס לרב - 055-7081737

קו לרב: 077-2251770

כל התורה על מסך אחד

machon-halacha.co.il

אין המערכת אחראית לתוכן הפרסומים

בהתאם להנהגה זו ולדעות האחרונים בנושא, היוצא מהנ"ל למעשה:

- בעלי הברית, שהם: אבי הבן, הסנדק והמהול - לא יאמרו תחנון כל היום.
- שחרית: במניין שבעלי הברית מתפללים בו - אין אומרים תחנון.³
- לכתחילה, יש לעשות את הברית לאחר שחרית, ועכ"פ קודם חצות, ואין להמתין עד הצהריים. רק במקום שבו ברור שיהיה ברוב עם' (הכוונה: יותר קהל) בצהריים - ניתן לדחות הברית לצהרי היום.
- במנחה המתקיימת לפני הברית במקום המילה (ביכ"נ/אולם) - אין אומרים תחנון גם אם בעלי הברית אינם נמצאים.
- במנחה המתקיימת לאחר הברית - הנה אם זה נעשה כחלק משמחת הברית (עם אותם משתתפים) והתינוק עדיין נמצא במקום בו נערכה הברית - אין אומרים תחנון, אף אם בעלי הברית אינם במקום.
- אמנם, אם התינוק כבר אינו נמצא במקום, או שעושים מנחה במקום ללא קשר לסעודת הברית, וללא אותם המשתתפים - אומרים תחנון, אף עם בעלי הברית נמצאים.

הנהגת כ"ק אד"ש:

ישנו סיפור משנת תשי"א המובא בתורת מנחם, בו נערכה ברית בהשתתפות כ"ק אד"ש, ומובא שם שהרבי אמר שיש חקירה בנוגע לתחנון אחר הברית כאשר הסנדק במקום אחר, ולכן הורה שיתפללו מנחה מיד³. כאן רואים לכאורה שבמנחה אחר הברית לא אמר כ"ק אד"ש תחנון. סיפור נוסף מובא מהרב יהודה לייב ביסטריצקי ע"ה משנת תשכ"ו, וז"ל: "הברית הייתה ב-770, ולאחריה התפללו מנחה. הרבי אז היה נכנס מחדרו לזאל הקטן והתפלל מנחה ליד השולחן אצל הדלת. בתום חזרת הש"ץ פנה הרבי אל הש"ץ ושאל: מה עם תחנון? הבחורים הצביעו עליי לרבנים שהיו שם. הרבי הורה לי לגשת אליהם, והם הורו לי לצאת מבית-הכנסת. הרבי שאל: היכן הוא? וכשענו לו שהרבנים הורו לי לצאת, ציווה להחזירני, וביקש שולחן-ערוך אדמו"ר הזקן. כשהביאו לרבי את הספר דפדף שם, ועיין בהשלמה מה'דברי נחמיה', שכתב שהסנדק אינו אומר תחנון, אבל הציבור אומר. לאחר-מכן סגר את הספר, סימן תנועה של ביטול בידו, ועמד לומר תחנון". רואים איפוא שהרבי אמר תחנון במנחה שאחר תפילה במקום שבו הייתה קודם לכן הברית.⁴

מקורות: ויקרא יבג, שו"ע קל"א סעיף ד' ובנו"כ שם. שועה"ר סימן קל"א סעיף ו' ואילך, השלמות דברי נחמיה לסימן קל"א בסוף או"ח חלק ד', תורת מנחם ח"ב (תשי"א) ע' 282 הערה 29. התקשרות גיליון 590, לקט הקמח סימן קל"א אות ל"ט ואילך, קצוה"ש סי' כ"ד אות ה', כף החיים סימן קל"א.

3. בהערות שם מפנה ללקט הקמח סקל"ט, אלא ששם כותב רק לגבי אבי הבן שאין אומרים תחנון בבית הכנסת גם אם אינו שם. ולגבי הסנדק מצוין שרק אם נמצא אין אומרים תחנון. וק"ק הטעם שהובא שם, וצ"ע.

4. התינון לכאורה בין הסיפורים קשור בסוגיית הימצאות התינוק במקום השמחה. ולהיער שבלקט הקמח אות מ"א מביא בשם לב מבין שבמקום בו עשו הברית והיו בו הכסא של אליהו והתינוק, הרי הארת הקדושה של המקום חופף עליו עד הלילה כלשון ה"זה"ק. ולכן לא יאמרו תחנון באולם הברית בכל מקרה..

5. יש בזה פרטי דינים האם גם במניינים אחרים ואי"מ, וראה פת"ש סימן קל"א.

הלכתא למשיחא

שו"ת גאומ"ש

מצוות צדקה בגאולה

שאלה: האם נוכל לקיים את מצוות צדקה בגאולה, הרי לא יהיו אז עניים?

מצוות "גמילות חסדים": על ידי 'הלוואה' אחד לשני, אף שלא יצטרכו להשתמש בהלוואה, אך מפאת חשיבות ומעלת המצווה ילווה כל אחד לחברו.

בנוסף, מסביר הרבי שמצוות ה'צדקה' אינה רק בכסף או מזון גשמי, אלא אף צדקה 'רוחנית' – השפעה של שְׂכָל לאדם הפחות ממנו בדרגה.

הרבי אומר שבמצב של 'זכו' – שלו זכה דורנו – אנחנו לא נצטרך לעבור את ה'תקופה הראשונה' ורק לאחריה להגיע לתקופה של הנסים, אלא נכנס הישר אל התקופה השנייה. לפיכך, באחת השיחות הוא קורא לנצל את הרגעים האחרונים של הגלות בשביל לתת צדקה, הואיל וכשמישיח יבוא לא נוכל עוד לתת צדקה.

הגמרא במסכת פסחים דורשת מלשון הפסוק "ולא יהיה עוד כנעני" – "אמר רבי ירמיה אין כאן עני", בגאולה האמיתית והשלימה לא יהיו עוד עניים. אמנם מכמה מקומות אנו רואים שזו מחלוקת בין רבי חייא בר אבא ושמואל – האם לעתיד לבוא יהיו עניים. שמואל צועד בשיטתו שאין הבלל כמעט בין הזמן הזה לימות המשיח, אלא רק "שעבוד מלכויות".

הרמב"ם סובר כדברי שמואל, אך בעצמו מתאר את הגאולה כזמן של שפע: "לא יהיה שם רעב ולא מלחמה ולא קנאה, הטובה תהיה מושפעת וכל המעדנים מצויין כעפר".

כ"ק אד"ש מה"מ מסביר כי בימות המשיח יהיו שתי תקופות: בראשונה יהיו עניים ונוכל לקיים מצוות צדקה, ובשנייה לא יהיו עניים ויחולו שינויים משמעותיים בעולם.

לגבי התקופה השנייה, הציעו המפרשים פתרונות לקיום מצוות הצדקה: בעל "פנים יפות" סבר שנעסוק בלימוד תורה, ה"חתם סופר" הציע ללמוד הלכות צדקה, ואחרים הציעו לתת צדקה לגויים.

כ"ק אד"ש מה"מ מבאר כמה דרכים לקיים

מקורות: פסחים נ. א. זכרי' יד. כא. ברכות לד. ב. שבת סג. א. קנא, ב (וראה בדק"ס שם). פסחים סח. א. סנהדרין צא. ב. שם שט, א. רמב"ם הלכות תשובה פ"ט ה"ב. הל' מלכים פ"ב ה"ב, ה"ה. לקוטי שיחות חכ"ז ע' 198 ואילך בארוכה. תשמ"ט ח"א ע' 281. תנש"א ח"ד ע' 224. פנים יפות עה"פ - דברים טו, יא. חתם סופר - תורת משה ריש פרשת בחוקותי. אברהם אנוכי על ישעי' ס"י נא. כסף מזוקק ע' קצד. צדקה על ידי גמ'ת: ראה אג"ק ח"ד ע' שנט. התועדויות ח"ד ע' 322. התועדויות תשמ"ז ח"א ע' 162. דורנו, מצב של "זכו" - ראה שיחות: בדר"ח אלול תשמ"ב. מצורע תשמ"ו, ויק"פ תשמ"ח. ועוד.

בבקשה שניאור,
רק אל תשכח
לברך בורא פרי
האדמה.

אמא, את יכולה
לרסק לי את
הבננה שקילפת?

האם אכן מותר לרסק בננה בשבת?

סרקו את הברקוד
ושלחו את התשובה
בתגובות לעלון.
כולל המקור המדויק
לכך באחד מספרי
'הלכה למעשה'.

בין הפותרים נכונה יוגרל אחד
מספרי הלכה למעשה.

סמס לרב

הרב שלמה הלפרן
רב קהילת חב"ד תל אביב
וחבר מכון הלכה חב"ד

האם יש מקור לכך ששתיית הגשם בחוֹדש אייר הוא סגולה לרפואה?

בספר ה'אמרי פנחס' של רבי פנחס מקוריץ, שהיה תלמיד הבעל שם טוב כתוב: "הגשמים שהם מפסח ועד עצרת הם רפואה גדולה לכל התחלואים, שאין כמוהו בכל הרפואות".

ומבואר שם כי טוב לשתות את מי הגשמים הללו באופן הבא: "לעמוד על הגשם ולגלות קצת את ראשו כדי שירד הגשם על ראשו, וגם לפתוח את פיו בכדי שירד הגשם לתוך פיו מימין. ומעצרת ואילך יש מהם טובים לרפואה".

מקור: גמרא מס' שבת דף קמ"ז ע"ב, אמרי פנחס בין פסח לעצרת סי' רכ"א.

הרב שלמה יצחק פראנק
רב מרכז העיר עכו וחבר מכון הלכה חב"ד

האם מותר בזמן ספירת העומר לצבוע את הבית?

מותר לסייד ולשפץ את הבית בימי הספירה, מאחר ואין בזה שמחה יתירה וכן אין מברכים על כך 'שהחיינו'.

מקור: שו"ת ציץ אליעזר ח"י סי' מא

הרב מנחם כהן
רב בית כנסת חב"ד בית מנחם, באר שבע וחבר
מכון הלכה חב"ד

האם אבי הבן יכול להסתפר בימי ספירת העומר לכבוד הברית של בנו?

אף שמצד הדין מותר לאבי הבן להסתפר גם בספירת העומר, מכל מקום על פי האריז"ל יש להימנע גם מזה, ולטעמו אין זה משום אכילות אלא על פי קבלה כיון שאלו הם ימי דיין.

מקור: שו"ע אדה"ז סי' תצ"ג ס"ז, לוח כולל חב"ד

**צדק
ומשפט'**
שו"ת מבית ההוראה

הג'יפ שנתקע

קבוצת מטיילים נתקעה עם הג'יפים ששכרו למשך טיול יומיים, ובשל כך הטיול קוצר. מי ישא בהפסדים?

לנסוע גם במכוניות רגילות, ולא לשם כך שכרו את הג'יפים.

והנה שלמה המשכיר מודה שהג'יפים התקלקלו במהלך היום הראשון של הטיול, אך לטענתו כשיצאו היו תקינים, ואף לאחר שהתקלקלו המשיכו לנסוע ולטייל בדרכים אחרות שהתאפשר להם, ולפיכך אינו חייב להחזיר להם את דמי השכירות בחזרה, משום שבמחיר השכירות של הג'יפים אין נפקותא בין אם הם נוסעים בדרכים עקלקלות או בדרכים ישרות, ומחיר טיול במכונית רגילה גם הוא אינו פחות ממחיר הג'יפ. ואמנם נכון שביום השני של הטיול הם חזרו כמה שעות יותר מוקדם, אך לטענתו, הוצע מצידו למדריכים לטייל באותו יום למקום שהיה אפשר ללכת אף עם הג'יפים התקולים, אך הם דחו את ההצעה ודרשו לחזור לבסיס היציאה. לדבריו, לא סוכם עם המדריכים מראש מסלול מדוייק של הטיול, ובכל טיול הוא מאלתר מסלול מתאים, והמסלול שהוצע להם ביום השני, הוא אחד מהמסלולים המתבצעים על ידו בג'יפים, בטיולים בני יום אחד, אלא שבטיולים בני יומיים המסלולים הם קשים יותר. שלמה אומר שהיה מוכן לפצות את המדריכים בחצי יום טיול בג'יפים, אך הם סירבו.

ונשאלת השאלה האם על שלמה,

משכיר הג'יפים, לשלם להם עבור הפסד כל היום השני? אולי גם את היום הראשון? או שבסופו של דבר אין זה משנה, וכל שנסע האוטו ולא עמד במקומו מלכת - אינו חייב להם מאומה?

קבוצת מדריכים שזה עתה סיימה להוביל קייטנה מוצלחת, ארגנו לעצמם בסיום הקייטנה יומיים של טיולי ג'יפים במדבריות ים המלח והערבה. המדריכים שכרו חברת השכרת ג'יפים עם נהגים מדריכי טיולים, לצורך טיול של יומיים ברחבי מדבר יהודה והאיזור, כשהמיוחד בטיולי ג'יפים הוא שאיתם ניתן להגיע גם בדרכים עקלקלות ולא שיגרתיות, כגון דרכי עפר, וואדיות נחלים וכד'. המדריכים שילמו מראש לשלמה, בעלי חברת ההשכרה, עבור השכירות של הג'יפים כפי שסיכמו ביניהם, וקבעו ביניהם את חלוקת הג'יפים, חמישה ג'יפים במספר. על ההסכם לא כתבו חוזה, אלא סיכמו ביניהם עם תקיעת כף.

והנה, עם יציאתם לטיול, שנים מהג'יפים, הלבן והאדום - מתוך חמישה ג'יפים עם קבוצת מטיילים אחרות שיצאו לאותו טיול - בהם נסעו המדריכים התקלקלו כבר ביום הראשון של הטיול, ולדבריהם אחד מהג'יפים כבר היה מקולקל לפני היציאה, וא"א היה לנסוע אתם אלא בדרכים ישרות, ובגלל כך לא טיילו בכל המקומות שאמורים היו לטייל, מקומות ששלושת הג'יפים האחרים כן טיילו.

לדבריהם היום השני של הטיול המתוכנן לא התממש כלל בטיולים, והם חזרו לבסיס היציאה מוקדם משאר חבריהם. כעת הם תובעים בחזרה ממשכיר הג'יפים את התשלום עבור הטיול שהתקלקל, גם עבור היום הראשון, משום שאת הנסיעה בדרכים ישרות וסלולות היו יכולים

תשובה בקצרה התביעה להחזיר כל דמי השכירות נדחית. לעומת זאת, הצעת שלמה לפצות את המדריכים בחצי יום טיול אחר, מקובלת.

הבחינו היטב בקלקול ברגע שקרה, ולא היו נוהגים בהם אלא באופן האפשרי, ולפיכך לא היה חשש שהגייפים יתהפכו על יושביהם בנסיעה, ואם כן אינו קלקול המשבית את הטיול, אלא כמו 'מחלה' באוטו, שעדיין ראוי למלאכה כל שהיא.

נחלקו הפוסקים האם חייב לשלם במצב כזה או שלא, אך כאן כיוון שכבר שולם למשכיר את כל הכסף מראש - הרי שהוא המוחזק בכסף, ו'המוציא מחבירו עליו הראיה', וכיון שישנה מחלוקת הפוסקים בזה - לא ניתן להוציא ממנו את הכסף על היום שלא נסעו בו. אך על היום שנסעו בו - לדברי הכל חייבים לשלם.

ג. אף אם נאמר שעיקר השכירות הוא הטיול ולא הגייפ עצמו, אך הואיל וכלל זאת המשיכו המדריכים לטייל ביום הראשון של הטיול, אין צד לפטור אותם מדמי היום הראשון, ונראה שגם על היום השני שלטענת המדריכים לא טיילו כלום רק היו בדרך חזרה לנקודת היציאה, א"א להוציא מהנתבע את דמי השכירות.

ד. כמו כן, חלוקת הגייפים בין קבוצות המטיילים, גייפ בצבע לבן לקבוצה זו וגייפ בצבע אדום לקבוצה אחרת וכיו"ב, נעשתה ע"י המדריכים ולא ע"י המשכיר, וע"כ אינה נחשבת כשכירות מפורשת של "גייפ זה" דוקא (כלפי המשכיר), אלא כגייפ סתם.

ה. אמנם, אם המשכיר קבע להם מסלול מסוים ולא השלימו את המסלול בגלל העיכובים הנ"ל - נראה דראוי המשכיר לפצותם על כך. ונראה דחצי יום טיול כפי שהיתה הסכמת המשכיר לפצותם הוא בגבול הסביר.

מקורות: שו"ע ח"מ ר"ב, הרמ"א בשו"ע ח"מ סי' רכז סעי' לג, קצוה"ח סי' שלט ס"ק ג, (וראה עוד: בי"מ (נו), רמב"ם הל' מכירה פט"ו ה"א, שו"ע סי' רלב סעי' ד. (ביטול מקח טעות לאחר שימוש: ר"ף ב"מ דף נ ע"ב בשם רה"ג ורמב"ם מכירה פט"ו ה"ג, ועיי"ש פייט ה"ג וחוט המשולש ח"א סי' ח מר"ש דוראן. ועי' ח"י הריטב"א החדשים על בי"מ דף נ ע"ב הובא בשמ"ק שם ובגנתה"מ סי' רלב ס"ק א), דנ"מ י"ח ח"א עמ' קלא.

תשובה בהרחבה: ישנם מספר נקודות העולות לדיון במקרה זה:

א. השוכר גייפ לטיול בן יומיים ברחבי הארץ ולא פירש מסלול מדוייק, אלא שהתשלום הוא עבור זמן ההשכרה והנסיעה בלי קשר למסלול, האם זכותו של השוכר לנסוע בו לכל מקום שירצה, או שזכותו של המשכיר לטעון שבמקרים מסויימים יסתפק השוכר במסלולים כאלה ולא במסלולים אחרים?

ויש לומר שכיון ששכרו את הגייפים בסתם, כל זמן שלא פורש והותנה אחרת, הכוונה היא לנסוע ולטייל בהם בכל הדרכים שגייפים נוסעים בהם, והיינו בין בהר ובין בבקעה ובין בדרך הארוכה ובין בקצרה.

ב. השוכר גייפ לטיול, והתקלקל הגייפ בדרך, באופן שלא יכל לבצע טיול אלא בדרכים ישירות ולא בדרכים עקלקלות, האם חייב השוכר לשלם את כל דמי השכירות או שאינו חייב לשלם אלא כמה שנהנה?

הנה, במקרה הנידון לפנינו שהגייפ התקלקל בדרך ולא היה יכול לנסוע בדרכים עקלקלות, לכאורה כיון ששכרו אותו כדי לטייל ולרכב עליו, חייב המשכיר להעמיד לשוכר גייפ אחר, ואם לא העמיד - יחזיר השכר ויחשב מה שהלך בה.

מנגד ניתן לטעון, שהרי במקרה זה שכרו את הגייפים עם הנהגים שלהם הבקיאיים היטב כמכוניות והמגבלות שלהם, ובודאי הנהגים

טכנולוגיה והלכה

באדיבות 'מכון מדעי טכנולוגי להלכה'

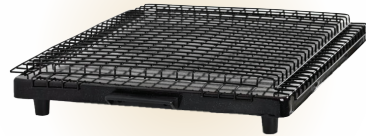
שימוש במשקפי ראיה מלאכותית בשבת

שאלה: חמי לקה בגלאוקומה והגיע להיכרות עם מכשיר מצלמה דיגיטלית המצאה ישראלית שעונה לשם "אורקס". המכשיר מתלבש על מסגרת המישקפיים. מצלם או קולט כל הזמן את הסביבה, בעיקר לאן שהפנים מופנות ומתרגם באופן מילולי את מה שהוא מזהה, חפצים מסוימים, צבעים, פנים שלפני כן מישוא הזין את התוכנה, והשיא הוא שהמכשיר קולט את אצבע המשתמש על ספר קריאה, מזהה אותיות ומתרגם לשמיעה את הכתוב.... אני לא בטוח אם חייבים להורות עם אצבע או שהעדשה סורקת לבד. חמי מעונין לדעת מה דינו של שימוש במכשיר זה בשבת?

תשובה בתשובה לשאלתך, הרי שלדעתנו אין כל דרך להתיר ולאפשר את השימוש במכשיר זה בשבת, למרות הצער והכאב הכרוך בכך. וכבר כתבנו על מכשיר זה בעבר בארוכה

רשת ייעודית 'על הפלטה' לחימום אוכל בשבת

שאלה: שמעתי שיש באישורכם רשת יעודית לחימום אוכל על הפלטה בשבת, שהאוכל לא מתחמם לכדי שהיס"ב. תוכלו לכווין אותי למוצר ולחברה?

תשובה בעבר הרחוק, לפני למעלה מעשר שנים, הענקנו אישור הלכתי למוצר שכזה בשם 'על הפלטה' לאחר שנברק על-ידינו ובהתאם להנחיות ההלכתיות המופיעות בו. כבר מספר שנים שהם לא חידשו את האישור, לא הביאו אותו לבדיקה חוזרת ולא יצרו עמנו כל קשר, כך שאיננו יכולים לדעת אם לא נעשו בו שינויים.

למעשה, איננו יודעים כלל אם המוצר עדיין קיים ונמכר בשוק, אך בכל מקרה בהתאם לנהלים אצלנו הוא כבר איננו תחת אחריותנו כלל, ולא ניתן לסמוך בשום פנים ואופן על האישור ההלכתי במידה ומפרסמים אותו ומשתמשים בשמנו.

ממונות כהלכה

MACHON-HALACHA.CO.IL

קורסים
ופודקאסטים
ומדריכים

כתבת חוזים
והיתרי עסקה

כתבת צוואות
עם תוקף
הלכתי-משפטי

מענה הלכתי
ע"י רבנים
ודיינים מומחים

מנהגים ומקורותיהם

אמירת בואי בשלום

בספר המנהגים ש"מתחיל בשמאלו", אבל לפועל מציינו מחלוקת בזה: יש אומרים שיש לפנות לימין של האדם (כיוון השעון) ויש אומרים שיש לפנות לשמאלו של האדם, (נגד כיוון השעון). הרמ"א זליגסאן כתב בסדר הסיכובים שהוא לימין תחילה.

לגבי מנהג הרבי בזה העיד הרשד"ב ליפסקר: לפני שנת תש"כ (לערך) פנה הרבי לצד ימינו ואחר כך עושה סיבוב שלם ומחזיר פניו דרך שמאלו. בסביבות שנת תשי"ט-כ בירר הרבי אצל הרה"ח שמואל הלוי לעוויטין ז"ל הנהגת רבותינו נשיאינו בזה. הרש"ל סיפר שכ"ק אדמו"ר מהורש"ב וכן כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נהגו בתחילת "בואי בשלום" לפנות דרך שמאל שלהם. מאז התחיל הרבי לנהוג גם כך.

מקורות: שבת קיטב, וראה באוצר דינים ומנהגים בערכו ובפשוטות הייתה נוסחא ישנה יותר של 'לכה דודי' שעל פיה סידר ר"ש אלקבץ את הפיוט וסידרו מחדש מכך שר"מ בן מכיר מזכיר בספרו סדר היום נוסח שונה וראה ביוסף אומץ סתקפ"ה שזהו פיוט חדש ואכ"מ הדין בזה. קצות השולחן סע"ז ס"ב, שער הכולל. בספר המנהגים עמ' 26. הליכות ומנהגי שבת קודש (זליגסאן) ומציין שם לגמ' ימא (טו). שו"ת צמח צדק (או"ח סס"ז) ושיחת י"ב תמוז תשכ"ג. ראה במעשה מלך שטיפור זה היה עם הרא"י סימפסאן. לכללות הענין: סידור רבינו הזקן עם ציונים והערות (לוי"צ ראסקין) עמ' תשי"א.

כפיוט 'לכה דודי' נהוג להסתובב לצד מערב דרך צד שמאל של האדם ולומר 'בואי בשלום'. הסיבה למנהגינו זה:

את הפיוט 'לכה דודי' חיבר המקובל ר"ש אלקבץ וסמך דבריו על מאמר הגמ': "רבי חנינא מיעטף וקאי אפניא דמעלי שבתא אמר בואו ונצא לקראת שבת המלכה, רבי ינאי לביש מאניה מעלי שבת ואמר בואי כלה בואי כלה".

ר"ש אלקבץ חתם את שמו בראש כל פסקה: 'שלמה הלוי'.

לגבי כיוון אמירת ה"בואי בשלום" כתבו האריז"ל, הפמ"ג ועוד שצריך לאומרה לצד מערב, מפני ש"שכינה במערב" וכן הוא מנהגינו. לגבי מנהגו של הרבי כתוב ב"יומן חורף תשל"ח' אשר לפעמים, שכאשר הרבי הי' מתפלל בזאל הקטן ופניו הק' היו לצפון, הנה לפני שהגיע ל"בואי בשלום" הסב פניו לצד מזרח ובהגיעו ל"בואי בשלום" פנה למערב.

מזה יוצא שהכיוון שבו המתפללים אומרים את ה'בואי בשלום' הוא לצד מערב - כל מקום ומקום לפי המערב, שלו.

לגבי הצד שממנו מתחילים את הסיבוב כתוב

הקורס מתקיים בזום
אחת לכמה שבועות,
לפרטים על המועד הקרוב
ורקו את הברקוד

🔍 MACHON-HALACHA.CO.IL

טרומ לידה?
חושש מהמעבר הזה?
קורס הכנה ללידה
(לגברים)

ב"ה

בשבת אין סמס לרב!

היהלום שבכתר!

טיפול בקטנים בשבת

28 אנשי צוות עריכה, מחקר
ביקורת הלכתית והפקה

5 שנים

52,000 שאלות ממוקדי הלכה
שנסרקו בעריכה

30 אנשים ונשים
'חכמת ההמונים'

מצטרפים למכון הלכה חב"ד באחד
המסלולים ומקבלים את ספרי המכון
הצטרפו בטל: 058-7207770

ספר אחד בהיר ומונגש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מנהגי פסח שני ול"ג בעומר

<ul style="list-style-type: none"> • אין אומרים תחנון ביום י"ד באייר, אך במנחה שלפניו אומרים. בקריאת שמע שעל המיטה בליל י"ד, אין אומרים וידוי. נוהגים לאכול מצה ביום י"ד. ויש נוהגים לאכול גם בליל ט"ו. 	<p>מנהגי פסח שני</p>
<ul style="list-style-type: none"> • נוהגים להרבות בשמחה ביום זה שהוא היום בו פסקו תלמידי רבי עקיבא למות, ויום ההילולא - יום שמחתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי. אין אומרים תחנון בל"ג בעומר, ולא במנחה שלפניו. ומותר להתחתן בל"ג בעומר. 	<p>השמחה בל"ג בעומר</p>
<ul style="list-style-type: none"> • נוהגים לאכול ביצים קשות צבועות, וכן נהגו לאכול חרובים, לזכר החרובים שמהם ניזונו רשב"י ורבי אלעזר בנו בתקופת היותם במערה. • יום זה הוא עת סגולה להתעוררות ולתוספת אומץ בגילוי והפצת פנימיות התורה. • ביום זה ישנה הדגשה מיוחדת על מצות אהבת ישראל, ומרבים בו בצדקה. וחסידיים נוהגים להתוועד ביום זה. • יש להוסיף ביום זה, בתורה - בפרשת השבוע, ובפרט לימוד שיעור החומש השייך ליום זה. בעבודה - לומר מזמור ל"ג בספר תהילים. בצדקה - לתת לצדקה במספר ח"י. • נוהגים להדליק נרות לכבוד רשב"י, וכן מדליקים מדורות לכבודו. • נוהגים לעלות על ציוני רשב"י ובנו רבי אלעזר במירון. 	<p>מנהגי ל"ג בעומר</p>
<ul style="list-style-type: none"> • מנהג ישראל שביום ל"ג בעומר אוספים את כל הילדים ומסבירים להם אודות מעלת היום ורשב"י, ויוצאים איתם לשדה ונותנים להם מיני מתיקה שישמחו את ליבם, שעל ידי זה נוסף בחינוכם ביתר שאת ויתר עוז. כמו כן, הזכיר הרבי את המנהג שהילדים והילדות משחקים בחץ וקשת ביום זה. • כ"ק אד"ש מעורר לערוך תהלוכות וכינוסי ילדים בל"ג בעומר, ברוב עם ובפרסום גדול בכל אתר ואתר. ומדגיש, שרשב"י נמצא בתהלוכות ורוקד עם הילדים. 	<p>תהלוכות וכינוסי ילדים</p>

מקורות: פע"ח שער ספה"ע פ"ז. מ"ח מס' אייר פ"ו מ"ו. שו"ע אדה"ז או"ח סתצ"ג. פסקי הסידור סיום תפלת שחרית (ד"ה מנהג ספרד). כה"ח או"ח סקל"א סק"י"ד. היום יום י"ג אייר. אג"ק כ"ק אד"ש ח"ב ע' שנוב, ח"י"ד ע' רצז, ח"כ ע' רכג. התוועדויות תשמ"ב ח"ג ע' 395, תשמ"ו ח"ג ע' 362. סה"ש תש"נ ח"ב ע' 460. לקו"ש חל"ב ע' 254. וראה ספר 'הלכה למעשה' (בהוצאת מכון הלכה חב"ד) מועדים - שבועות פ"ג.

גם השנה קיצ כהלכה

מוסד הרבנות

**מהדורה
חדשה**

**תיקון ליל
שבועות
מאיר
עינים**

דיני ספירת העומר, דיני שבועות, דיני שלושת השבועות, דיני
תשעה באב, הלכות ראש חודש, דיני יום טוב, מדיני בשר בחלב
ליקוט מקיף והדרכה בשפה ברורה על כל מועדי הקיץ.

התשובות לכל השאלות חובה בכל בית!

חב"ד שופ | חיש - הפצת המעינות | חנויות ספרים המובחרות

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מחיר מיוחד לכמויות
לשלוחים ומוסדות
02-3011770